

Jeden muzikant

Karel Gott

Jeden muzikant se do kytáry zbláznil,
od bílého rána jen brnkal nic víc.
I lásky a flámy, neprožíval s námi,
a sám s dívkou být, tak nevěděl co říct.

Do strun sáhnul a hrál,
byl v té chvíli král,
cejch svůj, když pálil do antén.
Ze strun stříbrných hřměl vulkán, zněl smích,
kvetly náruče chrizantém.

On nespal nejed, pořád hrál třeba grátis,
jen prázdný kamrlík a mládí to tam.
a já se ho ptával, zda má tohle smysl,
nemít ani flok, věčně žít takhle sám.

Do strun sáhnul....
.....náruče chrizantém.

Pak lůžko ve špitále a ticho a prázdno,
už málo je času i sil ke vzdorům.
Ale ten muzikant pane jó ten si troufal,
popad nástroj svůj a utek doktorům.

Do strun sáhnul...
.....náruče chrizantém.